

Nowe przykazanie (J 13,34)

J 13,34 Nowe przykazanie daję wam, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowałem; abyście się i wy wzajemnie miłowali. 35 Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli miłość wzajemną mieć będziecie.

36 Rzekł mu Szymon Piotr: Panie, dokąd idziesz? Odpowiedział Jezus: Dokąd idę, ty teraz **ze** mną iść nie możesz, ale potem pójdziesz. 37 Rzekł mu Piotr: Panie! Czemu nie mogę teraz iść **za** tobą? Duszę swoją za ciebie położę. 38 Odpowiedział mu Jezus: Duszę swoją za mnie położysz? Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: Zanim kur zapieje, trzykroć się mnie zaprziesz.

J 13,34 Daję wam **nowy nakaz / polecenie / przykazanie**: abyście wytrwale kochali się wzajemnie. W taki sam sposób jak ja was ukochałem, i wy macie wytrwale kochać się nawzajem.

W obliczu rozłąki Jezus przekazuje apostołom swoją ostatnią wolę w formie przykazania wzajemnej miłości. To przykazanie nazwane zostało nowym, ponieważ otrzymało nowego ducha, nową skuteczność: Jezusa.

Ap 2,1-7 Aniołowi Kościoła w Efezie napisz: To mówi Ten, który w swojej prawej ręce trzyma siedem gwiazd, który przechadza się wśród siedmiu złotych świeczników:

2. Znam twoje czyny, trud, wytrwałość i to, że nie możesz znieść złych. Podałeś również próbę tych, którzy nazywają siebie apostołami, a nimi nie są, i odkryłeś, że są kłamcami. 3. Jesteś też wytrzymały, bo zniosłeś cierpienia z powodu Mojego imienia i nie ustaleś.

4. Ale mam przeciwko tobie to, że **porzuciłeś swoją pierwszą miłość**. 5. Pamiętaj więc, skąd spadłeś i opamiętaj się, i podejmij pierwsze czyny. A jeśli nie, przyjdę do ciebie i ruszę twój świecznik z jego miejsca - jeśli się nie opamiętasz.

6. Tę jednak masz **zaletę**, że nienawidzisz uczynków nikolaitów, których i ja nienawidzę.

7. Ten, kto ma uszy, niech usłyszy, co Duch mówi do Kościołów: Zwycięzcy pozwolę spożyć z drzewa życia, które jest w raju Boga.

Kiedy zaleta staje się wadą? Gdy porzucamy miłość agape.

• Jezus domagał się stosowania sprawdzianu najbardziej precyzyjnego ze wszystkich: „Po owocach ich poznacie ich” (**Mt 7,15-20**)

• Paweł nalega, by Tesaloniczanie wszystkiego doświadczyli, ale trzymali się tego, co dobre (**1 Tes 5,21**). Nawet prorocy podlegają sprawdzeniu przez innych (**1 Kor 4,29**).

• Jan powiada, że pełna akceptacja Wcielenia jest sprawdzianem duchów rzekomo pochodzących od Boga (**1 J 4,1-3**).

Zbór w Efezie wiernie stosował te sprawdziany i w ten sposób wykrył wśród siebie wielu złych ludzi; problem jednak polegał na tym, że w procesie tego doświadczenia coś zostało utracone. „Lecz mam ci za złe – powiada uwielbiony Chrystus – że porzuciłeś pierwszą swoją miłość”. Wyrażenie to może mieć dwa znaczenia.

• Może to oznaczać, że minął już pierwszy entuzjizm. Przez Jeremiasza Bóg mówi do swego narodu, że pamięta „na miłość twojej młodości, na uczucie czasu twojego narzeczeństwa” (**Jr 2,2**). Był to miodowy miesiąc, później jednak pierwszy entuzjizm minął. Może tu właśnie Jezus przypomina o ustaniu entuzjastycznej pobożności zboru efeskiego?

• Prawdopodobnie jednak chodzi tu o utratę pierwszej miłości bratniej / wzajemnej. Na początku zborownicy w Efezie naprawdę miłowali się, nieporozumienia nie zakłócały ich relacji. Jednak coś popsulo się w tym zborze. **Może polowanie na heretyków zabiło miłość, a do prawowierności doszło się kosztem serdeczności?** Wtedy prawowierność jest zbyt kosztowna. Nigdy nie powinna zastąpić miłości. Radykalny chrześcijanin to nie chrześcijanin bez miłości wzajemnej. Ustawiczne **polowanie na wady bliźniego w końcu uśmierca miłość bratnią**.

Poważne traktowanie wiary, wewnętrznej pobożności, dla chrześcijan jest niebezpieczne.

• Pragnienie zachowania czystości wiary skłania do badania, porównywania i usuwania heretyków i wszystkich tych, którzy w jakimś stopniu odchodzą od wiary. • Potrzeba bezwzględnej wierności w

obliczu wrogiego świata skłania do rygorystycznego traktowania tych, którym w okresie kryzysu zabrakło odwagi i wytrwania w swojej wierze.

Zachowanie czystości wiary jest wielką rzeczą, ale gdy pragnienie to czyni nas podejrzliwymi i bezwzględny, miłość wzajemna przestaje istnieć, a powstała sytuacja może być gorsza od tej, jakiej próbowaliśmy uniknąć.

W jakiś sposób winniśmy łączyć ze sobą te dwie rzeczy:

- wytrwałość w wierze i
- serdeczność wobec człowieka, który traci wiarę.

Co zrobić, aby zaleta nie stała się wadą?

Hbr 13,1. Miłość braterska niechaj trwa / kwitnie.

Wzorzec Jezusa: (...) jak Ja was umiłowalem; abyście się i wy wzajemnie miłowali.

Dobry Pasterz kładzie / daje swe życie za owce.

J 15,12. Takie jest przykazanie moje, abyście się wzajemnie miłowali, jak Ja was umiłowalem.

13. Większej miłości nikt nie ma nad tę, jak gdy kto życie swoje kładzie za przyjaciół swoich.

Rz 5,7 Rzadko się zdarza, że ktoś umrze za sprawiedliwego; prędzej za dobrego gotów ktoś umrzeć. 8 Bóg zaś daje dowód swojej miłości ku nam przez to, że kiedy byliśmy jeszcze grzesznikami, Chrystus za nas umarł.

Kol 3,12-17. Przeto przyobleczcie się jako wybrani Boży, święci i umiłowani, w serdeczne współczucie, w dobroć, pokorę, łagodność i cierpliwość, 13 Znosząc jedni drugich i przebacząc sobie nawzajem, jeśli kto ma powód do skargi przeciw komu: Jak Chrystus odpuścił wam, tak i wy.

14 A ponad to wszystko przyobleczcie się w miłość, która jest spójnią doskonałości.

15 A w sercach waszych niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też powołani jesteście w jednym ciele: a bądźcie wdzięczni.

16 Słowo Chrystusowe niech mieszka w was obficie; we wszelkiej mądrości nauczajcie i napominajcie jedni drugich przez psalmy, hymny, pieśni duchowne, wdzięcznie śpiewając Bogu w sercach waszych;

17 I wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub w uczynku, wszystko czyńcie w imieniu Pana Jezusa, dziękując przez niego Bogu Ojcu.

Kazanie następne: Miłość – spójnią doskonałości